

معرفی نامهٔ اوّل پولُس رسول به تیموتائوس

تیموتائوس، ایماندارى جوان بود از مردمان آسیای صغیر. مادرش یهودی بود و پدرش یونانى. او همکار و دوست پولُس در سفرهای بشارتی او بود. پولُس وی را به نظارت بر کلیساهایی از جمله کلیسای اِفَسس گماشته بود. چون امکان سرکشی سریع پولُس به این کلیسا وجود نداشت (۱۴:۳ و ۱۵)، این نامه را برای تیموتائوس نوشت تا: او را در خدمتش تشویق کند (۳:۱ و ۱۸)، تعالیم نادرست را اصلاح نماید (۷-۳:۱؛ ۸-۱:۴؛ ۹-۳:۶ و ۲۰-۲۱) و دربارهٔ برخی امور مربوط به ادارهٔ کلیسا همچون عبادت کلیسایی (۱-۱:۲) و انتصاب رهبران واجد شرایط (۱-۳:۳؛ ۵-۱۷:۲۵) رهنمودهایی بدهد.

یکی از مشکلات عمدهٔ کلیسای اِفَسس، بدعتی بود که شامل تعالیم گنوسی و یهودیت خُرافی (۱-۳:۷) و زهد کاذب می شد.

تقسیمبندی کلی

۱- مقدمه (۱-۲)

۲- تعالیمی پیرامون کلیسا و رهبرانش (۱:۳ تا ۳:۱۶)

۳- رهنمودهایی به تیموتائوس در خصوص کار و خدمتش (۴:۱ تا ۶:۲۱)

نامه اوّل پوئس رسول به تیموتائوس

۱ از پوئس که به حکم نجات‌دهنده ما خدا و امیدمان مسیح عیسی، رسول مسیح عیسی است؛

۲ به تیموتائوس، فرزند راستینم در ایمان:

فیض و رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و خداوندان مسیح عیسی بر شما باد.

هشدار دربارهٔ تعلیم نادرست

۳ چنانکه به هنگام عزیمت به مقدونیه به تو اصرار کردم، باز از تو می‌خواهم در افسوس‌بمانی تا بعضی را فرمان دهی که تعلیمی دیگر ندهند^۴ و خویشان را با افسانه‌ها و شجره‌نامه‌های بی‌پایان سرگرم نسازند، زیرا اینها به جای ترویج کار خدا* که از راه ایمان ممکن می‌شود، مباحثات* را دامن می‌زند. ^۵ هدف از این فرمان، محبت است، محبتی برخاسته از دلی پاک، وجدانی صالح و ایمانی بی‌ریا. ^۶ بعضی کسان از اینها منحرف شده، به بیهوده‌گویی روی آورده‌اند، ^۷ و می‌خواهند معلّمان شریعت باشند، حال آنکه نمی‌دانند چه می‌گویند یا از چه چیز چنین مطمئن دم می‌زنند.

^۸ ما می‌دانیم که شریعت نیکوست، اگر کسی آن را به درستی به کار بندد. ^۹ نیز می‌دانیم که شریعت نه برای درستکاران، بلکه برای قانون‌شکنان و سرکشان وضع شده است، برای بی‌دینان و گناهکاران، و ناپاکان و کافران؛ برای قاتلان

۴:۱ یا: «پرورش الهی».

۴:۱ یا: «گمان‌پردازی».

پدر و قاتلان مادر؛ برای آدمکشان،^{۱۰} زناکاران و همجنس‌بازان؛ برای آدم‌ربایان،* دروغ‌گویان و شهادت‌دهندگان به دروغ،* و نیز برای هر عملی که خلاف تعلیم صحیح باشد،^{۱۱} تعلیم منطبق بر انجیل پر جلالِ خدای متبارک که به من سپرده شده است.

فیض خداوند نسبت به پولس

^{۱۲} خداوند من مسیح عیسی را شکرگزارم که مرا توانایی بخشید و درخور اعتماد شمرد و به خدمت خویش برگماشت.^{۱۳} با آنکه در گذشته، کفرگو و ستمگر و زورگو بودم، بر من رحم شد، زیرا از ناآگاهی و بی‌ایمانی چنین می‌کردم.^{۱۴} آری، فیض خداوند ما، همراه با ایمان و محبتی که در مسیح عیسی یافت می‌شود، مرا به فراوانی فروگرفت.

^{۱۵} این سخنی است درخور اعتماد و پذیرش کامل، که مسیح عیسی به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد، که من بزرگترین آنهایم.^{۱۶} از همین رو، بر من رحم شد تا مسیح عیسی صبر بی‌پایان خود را نسبت به من که بزرگترین گناهکاران بودم، نشان دهد، تا نمونه‌ای باشم برای جملهٔ آنان که از این پس به او ایمان آورده، حیات جاویدان خواهند یافت.^{۱۷} بر خدای یکتا، آن پادشاه سرمدی، نامیرا و نادیدنی، تا ابدالآباد حرمت و جلال باد؛ آمین!

^{۱۸} پسر، تیموتائوس، این حکم را مطابق با نبوت‌هایی که پیشتر بر تو شد، به تو می‌سپارم تا به مدد آنها* در بُردِ نیکو پیکار کنی،^{۱۹} و به ایمان و وجدانی پاک متمسک باشی، چرا که کشتی ایمان بعضی با زیر پا نهادن آنها در هم شکسته است.^{۲۰} هیمنائوس و اسکندر از این دسته‌اند، که ایشان را به شیطان سپردم تا عبرت گرفته، دیگر کفر نگویند.

۱۰:۱ یا: «تاجران برده».

۱۰:۱ یا: «آنان که قسم دروغ می‌خورند».

۱۸:۱ یا: «در پیروی از آنها».

سفارشهایی دربارهٔ دعا و عبادت

۲ بنابراین، پیش از هر چیز، سفارش می‌کنم که مؤمنان درخواستها، دعاها، شفاعتها و شکرگزاری‌ها را برای همهٔ مردم به‌جا آورند،^۲ از آن جمله برای حاکمان و همهٔ صاحب‌منصبان، تا بتوانیم زندگی آرام و آسوده‌ای را در کمال دینداری و وقار بگذرانیم.^۳ چرا که این نیکو و پسندیدهٔ نجات‌دهندهٔ ما خداست^۴ که می‌خواهد همگان نجات یابند و به معرفت حقیقت نایل گردند.^۵ زیرا تنها یک خدا هست و بین خدا و آدمیان نیز تنها یک واسطه وجود دارد، یعنی آن انسان که مسیح عیسی است؛^۶ او که با دادن جان خود، بهای رهایی* جملهٔ آدمیان را پرداخت. بر این حقیقت در زمان مناسب شهادت داده شد،^۷ و من به همین منظور بر گماشته شدم تا واعظ و رسول و معلم ایمان راستین برای غیریهودیان باشم - حقیقت را بیان می‌کنم و دروغ نمی‌گویم.

^۸ پس آرزویم این است که مردان در همه جا، بی‌خشم و جدال، دستهایی مقدّس را به دعا برافرازند.^۹ نیز خواهانم که زنان پوششی شایسته بر تن کنند و خویشان را به نجابت و متانت بیارایند، نه به گیسوانِ بافته، یا طلا و مروارید، یا جامه‌های فاخر،^{۱۰} بلکه به زیورِ اعمال نیکو آراسته باشند، چنانکه شایستهٔ زنانی است که مدّعی خداپرستی‌اند.

^{۱۱} زن باید در آرامی* و تسلیم کامل، تعلیم گیرد.^{۱۲} زن را اجازه نمی‌دهم که تعلیم دهد یا بر مرد* مسلط شود؛ بلکه باید آرام باشد.^{۱۳} زیرا نخست آدم سرشته شد و بعد حوا.^{۱۴} و آدم فریب نخورد، بلکه زن بود که فریب خورد و نافرمان شد.^{۱۵} اما زنان با زادن فرزندان، رستگار خواهند شد، اگر در ایمان و محبت و تقدّس، نجیبانه ثابت بمانند.

۶:۲ «بهای رهایی» یا «فدیه».

۱۱:۲ یا «خاموشی»؛ همچنین در آیهٔ ۱۲.

۱۲:۲ یا «شوهر».

ناظران و خادمان کلیسا

۳ این سخنی است درخور اعتماد که اگر کسی در آرزوی کار نظارت بر کلیسا باشد، در پی شغلی والاست. ^۲ از این رو، ناظر کلیسا باید به دور از ملامت، شوهر وفادار تنها یک زن، معتدل، خویششندار، آبرومند، میهمان‌نواز و قادر به تعلیم باشد؛ ^۳ نه میخواره، یا خشن، بلکه ملایم؛ و نه ستیزه‌جو، یا پولدوست. ^۴ نیز باید از عهده اداره خانواده خویش نیک برآید و فرزندانش را چنان تربیت کند که با احترام کامل، اطاعتش کنند. ^۵ زیرا اگر کسی نداند چگونه خانواده خویش را اداره کند، چگونه می‌تواند کلیسای خدا را مراقبت نماید؟ ^۶ و نوایمان نیز نباشد، مبدا مغرور گردد و به محکومیت ابلیس دچار شود. ^۷ و باید در میان مردمان بیرون* نیز نیکنام باشد تا به رسوایی و دام ابلیس گرفتار نیاید.

^۸ همچنین خادمان کلیسا باید باوقار باشند؛ نه دورو، یا میخواره و یا در پی منافع نامشروع. ^۹ باید راز ایمان* را با وجدانی پاک پاس بدارند. ^{۱۰} و باید نخست آزموده شوند و اگر بری از ملامت یافت شدند، در مقام خادم کلیسا خدمت کنند. ^{۱۱} به همین‌سان، همسرانشان* نیز باید باوقار باشند، و نه غیبت‌گو، بلکه معتدل و درخور اعتماد در همه چیز. ^{۱۲} هر خادم باید شوهر وفادار تنها یک زن باشد و نیز باید از عهده اداره فرزندان و خانواده خویش نیک برآید. ^{۱۳} خادمانی که نیکو خدمت کرده باشند، به مرتبه‌ای والا خواهند رسید و در ایمان خود به مسیح عیسی از شهادتی* عظیم برخوردار خواهند شد.

^{۱۴} گرچه امید آن دارم که بزودی نزدت آیم، ولی اینها را به تو می‌نویسم، ^{۱۵} تا اگر تأخیری شد، بدانی که در خانه خدا که کلیسای خدای زنده و ستون

۷:۳ منظور غیرمسیحیان است.

۹:۳ منظور حقایق مکشوف ایمان مسیحی است.

۱۱:۳ یا «خادمان زن».

۱۳:۳ یا «اطمینان» یا «آزادگی».

و بنیان حقیقت است، چگونه باید رفتار کرد. ^{۱۶} به یقین که راز* دینداری بس عظیم است:

او در جسم ظاهر شد،
به واسطهٔ روح تصدیق گردید،
فرشتگان دیدندش،
بر قومها موعظه شد،
جهانیان به او ایمان آوردند،
و با جلال، بالا برده شد.

رهنمودهایی برای تیموتائوس

۴ اما روح، آشکارا می گوید که در زمانهای آخر، برخی از ایمان رویگردان شده، از ارواح گمراه کننده و تعالیم دیوها پیروی خواهند کرد. ^۲ این تعالیم را دروغگویان و ریاکارانی می آورند که وجدانشان بی حس شده است. ^۳ ایشان ازدواج را منع می کنند و به پرهیز از خوراکیهایی فرمان می دهند که خدا آفریده تا مؤمنان که از حقیقت آگاهند، با شکرگزاری از آن بهره مند شوند. ^۴ زیرا هر آنچه خدا آفریده است، نیکوست و هیچ چیز را نباید رد کرد، هرگاه با شکرگزاری پذیرفته شود، ^۵ چرا که به وسیلهٔ کلام خدا و دعا تقدیس می گردد.

^۶ اگر این امور را به برادران گوشزد کنی، خادم نیکوی مسیح عیسی خواهی بود، پرورش یافته در کلام ایمان* و تعلیمی نیکو که پیروی آن کرده ای. ^۷ تو را با افسانه های کفرآمیز و حکایت های پیرزنان کاری نباشد، بلکه خود را در دینداری تربیت کن. ^۸ زیرا گرچه تربیت بدن را اندک فایده ای است، اما دینداری برای همه چیز فایده دارد، و هم زندگی حال را وعده می دهد، هم حیات آینده را.

۱۶:۳ منظور حقیقت مکشوف خدا دربارهٔ دینداری است.

۶:۴ یا: «حقایق ایمان».

۹ این سخنی است درخور اعتماد و پذیرش کامل^{۱۰} که ما امید خویش را بر خدای زنده نهاده‌ایم که نجات‌دهندهٔ جملهٔ آدمیان، بخصوص مؤمنان است؛ و برای همین نیز زحمت می‌کشیم و جدّ و جهد می‌کنیم.

۱۱ این چیزها را حکم فرما و تعلیم ده. ۱۲ مگذار هیچ‌کس تو را به سبب جوانی حقیر شمارد، بلکه در گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکی، همهٔ مؤمنان را سرمشق باش. ۱۳ تا آمدنم، به قرائت کلام خدا و اندرز و تعلیم مشغول باش. ۱۴ به آن عطایی که در توست بی‌اعتنایی مکن، عطایی که به واسطهٔ نبوّت یافتی، آنگاه که هیئت مشایخ بر تو دست گذاشتند.

۱۵ در این امور بکوش و خود را به تمامی وقف آن کن تا پیشرفت تو بر همه آشکار شود. ۱۶ به دقّت، مراقب شیوهٔ زندگی و تعلیم خود باش. در آنها پایداری کن، که اگر چنین کنی خویشتن و شنوندگانت را نجات خواهی داد.

اندرزهایی دربارهٔ بیوه‌زنان، مشایخ کلیسا و غلامان

مرد سالخورده را توییح مکن، بلکه او را همچون پدر خود اندرز ده، و جوانان را همانند برادران خود،^۲ و زنان سالخورده را همچون مادران، و زنان جوانتر را همانند خواهران خویش، در کمال پاکی.

۳ بیوه‌زنانی را که براستی بی‌کس‌اند، حرمت گذار. ۴ اما اگر بیوه‌زنی فرزندان و نوه‌ها دارد، آنان باید نخست بیاموزند که با نگاهداری از خانوادهٔ خویش، دینداری خود را در عمل نشان دهند و این‌گونه دین خود را به والدین و اجدادشان آدا کنند، چرا که این خدا را خشنود می‌سازد. ۵ اما آن که براستی بیوه است و بی‌کس، امیدش یکسره بر خداست و شب و روز را به دعا و طلب کمک از خدا می‌گذراند. ۶ حال آنکه بیوه‌زنی که زندگی را به لذتجویی می‌گذراند، در حال حیات، مرده است. ۷ بدین چیزها نیز حکم فرما تا از ملامت به دور باشند. ۸ اگر کسی در پی تأمین معاش خویشان و بخصوص خانوادهٔ خود نباشد، منکر ایمان است و پست‌تر از بی‌ایمان.

^۹ فقط کسانی را در شمار بیوه‌زنان نامنویسی کن که بیش از شصت سال داشته و به شوهر خود وفادار بوده باشند. ^{۱۰} نیز باید به نیکوکاری شهره باشند، یعنی فرزندان خویش را نیکو تربیت کرده، غریب‌نواز بوده، پاهای مقدّسان را شسته، به یاری دردمندان شتافته، و خود را وقف هر نوع کار نیکو کرده باشند.

^{۱۱} اما بیوه‌زنان جوانتر را نامنویسی مکن، چرا که چون امیال شهوانی از مسیح دورشان کند، خواهان ازدواج می‌شوند. ^{۱۲} بدین گونه، چون تعهد نخستین خود را زیر پا می‌گذارند، محکومیت بر خود می‌آورند. ^{۱۳} افزون بر این، به بی‌کارگی و سرکشیدن از خانه‌ای به خانه‌ی دیگر خو می‌کنند؛ و نه تنها روزگار به بی‌کارگی می‌گذرانند، بلکه سخن چین و فضول هم می‌شوند، و سخنان ناشایست بر زبان می‌آورند. ^{۱۴} پس رأی من بر این است که بیوه‌های جوانتر شوهر کرده، فرزند بیاورند و کدبانو باشند و دشمن را مجال بدگویی ندهند. ^{۱۵} زیرا هم‌اکنون نیز بعضی در پی شیطان منحرف گشته‌اند.

^{۱۶} اگر زنی از مؤمنان، خوشاوندان بیوه داشته باشد، باید که خود یاری‌شان دهد تا باری بر کلیسا نباشند و کلیسا بتواند به بیوه‌زنانی کمک کند که برآستی بی‌کس‌اند.

^{۱۷} مشایخی که نیکو رهبری کرده باشند، شایسته حرمتی دوچندانند، بخصوص آنان که در کار موعظه و تعلیم زحمت می‌کشند. ^{۱۸} زیرا کتاب می‌گوید: «گاوی را که خرمن می‌کوبد، دهان مَبند» و «کارگر مستحق دستمزد خویش است». ^{۱۹} اتهامی بر یکی از مشایخ مپذیر، مگر به شهادت دو یا سه گواه. ^{۲۰} اما آنان را که به گناه ادامه می‌دهند، در برابر همه توبیخ کن تا دیگران بترسند.

^{۲۱} در پیشگاه خدا و مسیح عیسی و فرشتگان برگزیده، تو را سوگند می‌دهم که این دستورها را بدون پیشداوری رعایت کنی و هیچ کاری را از سر جانبداری انجام ندهی.

۲۲ در دست گذاشتن بر کسی شتاب مکن و در گناهان ديگران شریک مشو، بلکه خود را پاک نگاه دار.

۲۳ ديگر فقط آب منوش، بلکه به جهت معده خود و ناخوشیهایی که اغلب داری، اندکی نیز شراب بنوش.

۲۴ گناهان برخی آشکار است و پیشاپیش آنها به کام داوری می شتابد، اما گناهان برخی ديگر از پی آنها می آید. ۲۵ به همین سان، اعمال نیکو آشکار است و حتی آنها را که آشکار نیست، نتوان پوشیده نگاه داشت.

۶ آنان که زیر یوغ بندگی به سر می برند، باید که اربابان خود را درخور کمال احترام بدانند تا مردم نام خدا و تعلیم را بد نگویند. ۲ آنان که اربابان نشان ایماندارند، نباید به دلیل رابطه برادری، ایشان را کمتر حرمت بگذارند. بلکه برعکس، باید حتی نیکوتر خدمت کنند، زیرا سود خدمتشان به کسانی می رسد که ایماندارند و عزیز ایشان. این را تعلیم ده و به انجامش ترغیبشان کن.

عواقب پولدوستی

۳ اگر کسی به گونه ای ديگر تعلیم دهد و با گفتار صحیح خداوند ما عیسی مسیح و تعلیم دیندارانه موافق نباشد، ۴ مستِ غرور شده است و هیچ نمی فهمد. چنین کس عطشی بیمارگونه به جرّ و بحث و مجادله بر سر کلمات دارد، که از آن حسد و نزاع و ناسزاگویی و بدگمانی برمی خیزد ۵ و موجب کشمکش دائمی میان افرادی می شود که فکرشان فاسد شده است و از حقیقت منحرف گشته، گمان می کنند دینداری وسیله ای است برای سودجویی.

۶ اما دینداری با قناعت، سودی عظیم است. ۷ چرا که به این جهان هیچ نیاورده ایم و از آن نیز هیچ نخواهیم برد. ۸ پس اگر خوراک و پوشاک و سرپناهی*

۸: ۶ در اصل یونانی، برای «پوشاک و سرپناه» تنها یک کلمه به کار رفته که می تواند دربر دارنده هر دو مفهوم باشد.

داشته باشیم، قانع خواهیم بود.^۹ اما آنان که سودای ثروتمند شدن دارند، دچار وسوسه می شوند و به دام امیال پوچ و زیانباری گرفتار می آیند که موجب تباهی و نابودی انسان می گردد.^{۱۰} زیرا پولدوستی ریشه‌ای است که همه‌گونه بدی از آن به بار می آید، و بعضی در آرزوی ثروت، از ایمان منحرف گشته، خود را به دردهای بسیار مجروح ساخته‌اند.

سفارش پولس به تیموتائوس

^{۱۱} اما تو ای مرد خدا، از اینها همه بگریز، و در پی پارسایی و دینداری و ایمان و محبت و پایداری و ملایمت باش.^{۱۲} در نبرد نیکوی ایمان* پیکار کن و به دست آور آن حیات جاویدان را که بدان فراخوانده شدی، آن هنگام که در برابر شهود بسیار، اعتراف نیکو را کردی.^{۱۳} در برابر خدایی که به همه چیز زندگی می‌بخشد، و در حضور مسیح عیسی که در شهادت خود نزد پنتیوس پیلاطس اعتراف نیکو را کرد، تو را سفارش می‌کنم^{۱۴} که این حکم را تا زمان ظهور خداوندمان عیسی مسیح، بی‌لکه و به دور از ملامت نگاه داری،^{۱۵} که خدا این را در وقت خود به انجام خواهد رسانید، همان خدای متبارک که حاکم یکتا و شاه شاهان و رب‌ارباب است.^{۱۶} او را که تنها وجود فناناپذیر است و در نوری سکونت دارد که نتوان به آن نزدیک شد، او را که هیچ‌کس ندیده و نتواند دید، تا ابد حرمت و توانایی باد. آمین.

^{۱۷} ثروتمندان این دنیا* را حکم نما که متکبر نباشند و بر مال ناپایدار دنیا امید میندند. بلکه امیدشان بر خدا باشد که همه چیز را به فراوانی برای ما فراهم می‌سازد تا از آنها لذت ببریم.^{۱۸} آنان را امر کن که نیکویی کنند و در کارهای خیر دولت‌مند بوده، سخاوتمند و گشاده‌دست باشند.^{۱۹} بدین سان، گنجی برای خود خواهند

۱۲:۶ منظور ایمان مسیحی به طور کلی است.

۱۷:۶ در اصل یونانی، «این عصر».

اندوخت که پی استوار زندگی آینده ایشان خواهد بود و آن حیات را که حیات واقعی است به دست خواهند آورد.

۲۰ ای تیموتائوس، امانتی را که به تو سپرده شده است، حفظ کن. از یاوه‌گویی‌های دنیوی و عقاید مخالفی که به غلط، معرفت نامیده می‌شود، دوری گزین؛^{۲۱} برخی که ادعای برخورداري از آن داشته‌اند، از ایمان منحرف شده‌اند. فیض با تو باد.